

Marszałek Województwa Łódzkiego

al. Piłsudskiego 8, 90-051 Łódź, tel. /+48/ 42 663 35 30, fax /+48/ 42 663 35 32
sekretariat.sr@lodzkie.pl, www.lodzkie.pl

ŚRIII.7222.213.2023.KM

Łódź, dnia 18.04.2024 r.

DECYZJA

odmawiająca zmiany pozwolenia zintegrowanego – decyzji Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 30 września 2013 r., znak: RŚVI.7222.250.2012.KK w sprawie pozwolenia zintegrowanego, zmienionej decyzjami Marszałka Województwa Łódzkiego: z dnia 2 grudnia 2014 r., znak: RŚVI.7222.262.2014.KK oraz z dnia 8 lipca 2020 r., znak: RŚVI.7222.194.2018.KK

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), art. 181 ust. 1 pkt 1, art. 183 ust. 1, art. 186 ust. 1 pkt 1, art. 192, art. 204 ust. 1, art. 214 ust. 4, art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54), art. 86 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm.), w związku z § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, z późn. zm.) oraz ust. 6 pkt 8 lit. a załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r. poz. 1169) - po rozpoznaniu wniosku , działającej na mocy udzielonego pełnomocnictwa przez Pana Michała Dudka, z dnia 10 lipca 2023 r., uzupełnionego przy pismach: z dnia 8 sierpnia 2023 r. oraz z dnia 20 września 2023 r. o zmianę pozwolenia zintegrowanego – decyzji Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 30 września 2013 r., znak: RŚVI.7222.250.2012.KK w sprawie pozwolenia zintegrowanego, zmienionej decyzjami Marszałka Województwa Łódzkiego: z dnia 2 grudnia 2014 r., znak: RŚVI.7222.262.2014.KK oraz z dnia 8 lipca 2020 r., znak: RŚVI.7222.194.2018.KK na prowadzenie instalacji do chowu drobiu o więcej niż 40 000 stanowisk dla drobiu, zlokalizowanej w miejscowości Huta Drewniana 43, gmina Kobiełe Wielkie, powiat radomszczański, województwo łódzkie

odmawiam zmiany pozwolenia zintegrowanego

– decyzji Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 30 września 2013 r., znak: RŚVI.7222.250.2012.KK w sprawie pozwolenia zintegrowanego, zmienionej decyzjami Marszałka Województwa Łódzkiego: z dnia 2 grudnia 2014 r., znak: RŚVI.7222.262.2014.KK oraz z dnia 8 lipca 2020 r., znak: RŚVI.7222.194.2018.KK.

UZASADNIENIE

– działająca na mocy pełnomocnictwa udzielonego przez prowadzącego instalację – wystąpiła z wnioskiem z dnia 10 lipca 2023 r. (data wpływu do tut. urzędu: 12 lipca 2023 r.) o zmianę pozwolenia zintegrowanego – decyzji Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 30 września 2013 r., znak: RŚVI.7222.250.2012.KK w sprawie pozwolenia zintegrowanego, zmienionej decyzjami Marszałka Województwa Łódzkiego: z dnia 2 grudnia 2014 r., znak: RŚVI.7222.262.2014.KK oraz z dnia 8 lipca 2020 r., znak: RŚVI.7222.194.2018.KK na prowadzenie przez Pana Michała Dudka instalacji do chowu drobiu o więcej niż 40 000 stanowisk dla drobiu, zlokalizowanej w miejscowości Huta Drewniana 43, gmina Kobiełe Wielkie, powiat radomszczański, województwo łódzkie.

Marszałek Województwa Łódzkiego pismem z dnia 14 lipca 2023 r., znak: ŚRIII.7222.213.2023.KM wezwał prowadzącego instalację, za pośrednictwem pełnomocnika, do uzupełnienia braków formalnych

przedmiotowego wniosku. Pełnomocnik prowadzącego instalację w piśmie z dnia 1 sierpnia 2023 r. (data wpływu do tut. urzędu: 3 sierpnia 2023 r.) wystąpił z wnioskiem o przedłużenie terminu na złożenie uzupełnienia braków formalnych wniosku, na co Marszałek Województwa Łódzkiego wyraził zgodę w piśmie z dnia 4 sierpnia 2023 r., znak: ŚRIII.7222.213.2023.KM. Pełnomocnik prowadzącego instalację pismem z dnia 8 sierpnia 2023 r. (data wpływu do tut. urzędu: 10 sierpnia 2023 r.) złożył uzupełnienie braków formalnych wniosku. Pismem z dnia 22 sierpnia 2023 r., znak: ŚRIII.7222.213.2023.KM Marszałek Województwa Łódzkiego wezwał prowadzącego instalację do uzupełnienia materiału dowodowego. Pełnomocnik prowadzącego instalację w piśmie z dnia 6 września 2023 r. (data wpływu do tut. urzędu: 8 września 2023 r.) wystąpił z wnioskiem o przedłużenie terminu na złożenie uzupełnienia materiału dowodowego, na co Marszałek Województwa Łódzkiego wyraził zgodę w piśmie z dnia 11 września 2023 r., znak: ŚRIII.7222.213.2023.KM. Pełnomocnik prowadzącego instalację pismem z dnia 20 września 2023 r. (data wpływu do tut. urzędu: 22 września 2023 r.) złożył uzupełnienie wniosku. Marszałek Województwa Łódzkiego pismem z dnia 27 października 2023 r., znak: ŚRIII.7222.213.2023.KM wezwał prowadzącego instalację do uzupełnienia materiału dowodowego.

Pełnomocnik prowadzącego instalację wnioskiem z dnia 13 listopada 2023 r. (data wpływu do tut. urzędu: 15 listopada 2023 r.) wystąpił o zawieszenie przedmiotowego postępowania, na podstawie art. 98 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej w skrócie: Kpa. Postanowieniem z dnia 23 listopada 2023 r., znak: ŚRIII.7222.213.2023.KM Marszałek Województwa Łódzkiego odmówił zawieszenia przedmiotowego postępowania. W sprawozdaniach z monitorowania wielkości emisji i parametrów procesów (w zakresie zgodnym z decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2017/302 z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do intensywnego chowu drobiu lub świń zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (Dz. Urz. UE L 43 z 21.02.2017 s. 231) [notyfikowaną jako dokument nr C(2017) 688], sprostowaną (Dz. Urz. UE L 105 z 21.04.2017 s. 105) za 2021 i 2022 roku dot. prowadzenia instalacji objętej rzeczonym pozwoleniem zintegrowanym, przekazanych do tut. urzędu pismami z dnia 25 maja 2023 r., uzupełnionych pismami z dnia 26 czerwca 2023 r., z dnia 31 lipca 2023 r. oraz z dnia 21 sierpnia 2023 r., wykazano naruszenie warunków decyzji ws. pozwolenia zintegrowanego, tj. przekroczenie zużycia wody w 2021 i 2022 roku. Przedmiotowym wnioskiem o zmianę pozwolenia zintegrowanego objęto m.in. zwiększenie zużycia wody. Zasadna jest zatem zmiana rzeczonego pozwolenia zintegrowanego w ww. zakresie. Powyższa okoliczność zmusiła do stwierdzenia, że zawieszenie przedmiotowego postępowania nie mieściło się w pojęciu słusznego interesu strony i stanowiło zagrożenie dla interesu społecznego.

Marszałek Województwa Łódzkiego pismem z dnia 14 grudnia 2023 r., znak: ŚRIII.7222.213.2023.KM ponownie wezwał prowadzącego instalację do uzupełnienia materiału dowodowego. W związku z brakiem odpowiedzi na wezwanie Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 27 października 2023 r., znak: ŚRIII.7222.213.2023.KM, które zostało ponowione pismem Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 14 grudnia 2023 r., znak: ŚRIII.7222.213.2023.KM, Marszałek Województwa Łódzkiego pismem z dnia 27 lutego 2024 r., znak: ŚRIII.7222.213.2023.KM zawiadomił prowadzącego instalację, w trybie art. 10 oraz 79a § 1 Kpa, o zebraniu całości dowodów, a także, że jeżeli prowadzący instalację nie odpowie na wezwanie Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 27 października 2023 r., znak: ŚRIII.7222.213.2023.KM w wyznaczonym terminie, to postępowanie zostanie zakończone wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony, tj. decyzji odmawiającej zmiany pozwolenia zintegrowanego. W wyznaczonym terminie w ww.

zawiadomieniu z dnia 27 lutego 2024 r., znak: ŚRIII.7222.213.2023.KM na odpowiedź na wezwanie Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 27 października 2023 r., znak: ŚRIII.7222.213.2023.KM prowadzący instalację nie odpowiedział.

Zgodnie z Wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 24 czerwca 2014 r. III SA/Łd 450/14: „postępowanie dowodowe nie tylko prowadzi do ustalenia stanu faktycznego, lecz jest nieodzownym warunkiem oceny prawnej, dzięki któremu dochodzi do oceny faktycznego materiału ze stanowiska prawa. Udział strony w całym postępowaniu dowodowym jest nieodzowny, ponieważ jest udziałem w tworzeniu orzeczenia. W sprawach, w których strona nie przedstawiła, jak też organ nie znalazł z urzędu dowodów potwierdzających fakty i zdarzenia, z których strona wywodzi dla siebie określone (z reguły korzystne) skutki prawne, przed wydaniem decyzji negatywnej organ administracji powinien zawsze wezwać stronę do uzupełnienia materiału dowodowego poprzez przedstawienie przez nią brakujących dowodów, czy też sprecyzowania dotychczasowych niejasnych, czy też ogólnikowych wyjaśnień”.

Kwalifikację przedmiotowej instalacji do obowiązku posiadania pozwolenia zintegrowanego określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r. poz. 1169):

- ust. 6 pkt 8 lit. a) załącznika do rozporządzenia - jako instalacja do chowu lub hodowli drobiu o więcej niż 40 000 stanowisk dla drobiu.

Organem właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego i jego zmiany, zgodnie z art. 378 ust. 2a pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54), zwanej dalej w skrócie: ustawą Prawo ochrony środowiska, w związku z § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), jest Marszałek Województwa Łódzkiego.

Złożony wniosek z dnia 10 lipca 2023 r. obejmuje następujący zakres zmian: zwiększenie liczby cykli hodowlanych z obecnych 5,5 na 6 cykli w ciągu roku, zwiększenia obsady w kurniku nr 1 z 46 000 szt. (184 DJP) do 56 000 szt./cykl (224 DJP) brojlerów kurzych, a w konsekwencji powyższych zmian – zwiększenia: zużycia wody (z 3702 m³/rok do 5651,55 m³/rok), zużycia energii elektrycznej (z 160 MWh/rok do 175 MWh/rok), zużycia paszy (z 2314,125 Mg/rok do 2713,77 Mg/rok), zużycia słomy (z 400 Mg/rok do 483 Mg/rok) oraz rocznej dopuszczalnej emisji amoniaku (z 2,776 Mg/rok do 4,11 Mg/rok) i pyłem ogółem (z 4,273 Mg/rok do 5,16 Mg/rok).

Wójt Gminy Kobbiele Wielkie nie przekazał tut. organowi decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w trybie art. 86a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm.), zwaną dalej w skrócie: ustawą o oś, obejmującej wnioskowany zakres korzystania ze środowiska. Również w toku prowadzonego postępowania nie przedłożono decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ani rozstrzygnięcia organu właściwego do wydania ww. decyzji, tj. Wójta Gminy Kobbiele Wielkie, w formie zgodnej z Kpa, np. postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania wydane w trybie art. 61a Kpa lub decyzji umarzającej postępowanie wydanej w trybie art. 105 Kpa, obejmującej wnioskowany zakres korzystania ze środowiska, tj. wskazującej na możliwość zwiększenia liczby cykli hodowlanych

z obecnych 5,5 na 6 cykli w ciągu roku i zwiększenia obsady w kurniku nr 1 do 56 000 szt./cykl (224 DJP) brojlerów kurzych, o co prowadzący instalację wezwany był w piśmie Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 22 sierpnia 2023 r., znak: ŚRIII.7222.213.2023.KM. W odpowiedzi na ww. wezwanie wnioskodawca do uzupełnienia z dnia 20 września 2023 r. załączył decyzję Wójta Gminy Kobbiele Wielkie o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 30 marca 2011 r., znak: 7624/11/2010/2011, zwana dalej w skrócie: decyzją środowiskową z dnia 30 marca 2011 r., lecz ww. decyzja nie obejmuje wnioskowanego zakresu korzystania ze środowiska. Decyzja środowiskowa z dnia 30 marca 2011 r. określa przeprowadzenie 5,5 cykli technologicznych w ciągu roku oraz obsadę w kurniku nr 1 na poziomie 46080 szt./cykl (184,32 DJP). Pismem Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 27 października 2023 r., znak: ŚRIII.7222.213.2023.KM wezwano wnioskodawcę o przedłożenie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obejmującej zakres wnioskowanych zmian. Z uwagi na brak odpowiedzi na ww. wezwanie z dnia 27 października 2023 r., pismem Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 14 grudnia 2023 r., znak: ŚRIII.7222.213.2023.KM ponowiono zakres wezwania, na co wnioskodawcę również nie odpowiedział.

Należy podkreślić, że w myśl art. 86 pkt 1 ustawy ooś, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji. W konsekwencji powyższego nie wykazano, że wnioskowane zmiany są zgodne z warunkami korzystania ze środowiska określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

O tym, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji mówi również Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 września 2008 r. II OSK/821/81: *„decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter sui generis „rozstrzygnięcia wstępnego” względem ewentualnego przyszłego zezwolenia na realizację konkretnego przedsięwzięcia i nadal pełni wobec niego w istocie funkcję prejudycjalną. [...] Określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach „środowiskowe warunki realizacji przedsięwzięcia” nie mogą być na dalszych etapach procesu inwestycyjnego modyfikowane, a decyzja o odmowie określenia środowiskowych uwarunkowań i tym samym wyrażenia zgody na realizację przedsięwzięcia przesądza de facto o braku możliwości realizacji danego przedsięwzięcia w danym miejscu, czasie i na proponowanych warunkach”.*

Stosownie do art. 208 ust. 2 pkt 1 lit. g, w związku z art. 214 ust. 4 ustawy Prawo ochrony środowiska wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego powinien zawierać informacje o spełnieniu najlepszych dostępnych technik. W zakresie spełnienia wymogów decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/302 z dnia 15.02.2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do intensywnego chowu drobiu lub świń zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (Dz. Urz. UE L 43 z 21.02.2017 r. s. 231) [notyfikowanej jako dokument nr C(2017) 688], sprostowanej (Dz. Urz. UE L 105 z 21.04.2017 r. s. 105), zwanej dalej w skrócie: konkluzjami BAT:

- w odniesieniu do BAT 1 – prowadzący nie przedstawił tuż organowi posiadanej procedury „systemu zarządzania środowiskowego”, o którym mowa na s. 2 wniosku;
- odniesiono się do BAT 9 informując o wykonywaniu obowiązkowych badań hałasu co 2 lata. Natomiast, w ramach BAT 9 należy opracować i wdrożyć plan zarządzania hałasem jako część systemu zarządzania środowiskowego (o którym mowa w BAT 1), lecz BAT 9 ma zastosowanie jedynie w przypadkach, w których

oczekuje się, że obiekty wrażliwe odczują dokuczliwość hałasu lub gdy jego występowanie zostało udowodnione, do czego się nie odniesiono;

- w odniesieniu do BAT 12 i BAT 26 wnioskodawca nie wskazał czy na etapie dotychczasowej eksploatacji instalacji stwierdzono dokuczliwość zapachu i czy oczekuje się, że obiekty wrażliwe odczują dokuczliwość zapachu w wyniku wnioskowanych zmian w instalacji. Ponadto, wnioskodawca nie uzasadnił swojego stanowiska o odstąpieniu od określenia w decyzji pozwolenia zintegrowanego monitorowania emisji zapachu do powietrza. W odniesieniu do BAT 27 we wniosku i kolejnych uzupełnieniach nie wskazano techniki bądź kombinacji technik przy zastosowaniu której/których prowadzony będzie monitoring emisji pyłu do powietrza z każdego budynku dla zwierząt;
- w przedłożonej dokumentacji w ramach prowadzonego postępowania nie odniesiono się do spełnienia BAT: 14, 15 oraz 19 w zakresie wnioskowanych zmian;
- w ramach BAT 20 nie wykazano spełnienia wszystkich technik wskazanych w konkluzjach BAT – w uzupełnieniu z dnia 20 września 2023 r. odniesiono się wyłącznie do technik wymienionych w lit. c, f, g, h, natomiast nie wykazano spełnienia technik określonych w lit. a, b, d, e;
- w odniesieniu do BAT 23 nie oszacowano i nie obliczono zmniejszenia emisji amoniaku z całego procesu produkcji z wykorzystaniem BAT stosowanych w gospodarstwie. W ramach powyższego wskazano wyłącznie sposoby redukcji emisji amoniaku, bez uwzględnienia ich skuteczności (w jakim stopniu bądź o jaki rząd wielkości ich stosowanie ograniczy emisję NH₃ do powietrza);
- w ramach BAT 29 wskazano jedynie częstotliwość monitorowania parametrów procesu, lecz nie określono na jakiej podstawie będzie prowadzony monitoring zużycia wody, energii elektrycznej, paliwa, liczby przybywających i ubywających zwierząt, spożycia paszy oraz produkcji obornika.

W konsekwencji powyższego, tutejszy organ nie może stwierdzić czy eksploatacja instalacji będzie spełniała najlepsze dostępne techniki. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 186 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, organ właściwy do wydania pozwolenia odmówi jego wydania, jeżeli nie są spełnione wymagania, o których mowa w art. 204 ust. 1 cyt. ustawy. Natomiast zgodnie z art. 204 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska instalacje wymagające pozwolenia zintegrowanego spełniają wymagania ochrony środowiska wynikające z najlepszych dostępnych technik.

We wniosku z dnia 10 lipca 2023 r. przekazanym tut. organowi w ramach prowadzonego postępowania, przedstawiono rozbieżne informacje o terenie znajdującym się w zasięgu pięćdziesięciokrotnej wysokości najwyższego miejsca wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza, z uwzględnieniem obszarów poddanych ochronie na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody oraz ustawy z o uzdrowiskach i lecznictwie uzdrowiskowym, o którym mowa w art. 221 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo ochrony środowiska. Na s. 17 wniosku z dnia 10 lipca 2023 r. wskazano, że cyt. *instalacja usytuowana jest w strefie upraw rolnych*, natomiast wartość współczynnika aerodynamicznej szorstkości terenu z_0 przyjęto na podstawie typu pokrycia „zwarta zabudowa wiejska”, określonego w referencyjnej metodyce modelowania poziomów substancji w powietrzu określonej w załączniku 3 do rozporządzenia rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16 poz. 87).

Ponadto, nie wykazano spełnienia warunków umożliwiających utworzenie emitorów zastępczych dla wentylatorów ściennych zamontowanych w budynkach inwentarskich (o czym mowa na s. 21 uzupełnienia

z dnia 20 września 2023 r.), określonych w załączniku 3 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16 poz. 87).

Kolejno, w przedłożonej analizie dyspersji substancji w powietrzu nie uwzględniono emisji z agregatu prądotwórczego znajdującego się na terenie zakładu (o czym mowa na s. 9 uzupełnienia z dnia 20 września 2023 r.). Zgodnie z referencyjną metodyką modelowania poziomów substancji w powietrzu określoną w załączniku 3 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16 poz. 87) cyt. *w przypadku emisji takich samych substancji z emitorów znajdujących się na terenie zakładu obliczenia poziomów substancji w powietrzu wykonuje się dla zespołu tych emitorów. W przedmiotowej sprawie tożsamą substancją emitowaną w wyniku procesu chowu drobiu i pracy ww. źródła jest pył. W konsekwencji powyższego, przedstawiona analiza dyspersji substancji w powietrzu została wykonana niezgodnie z obowiązującymi przepisami prawa (referencyjną metodyką modelowania).*

Wobec powyższego, tutejszy organ nie może potwierdzić, że funkcjonowanie instalacji objętej wnioskiem nie będzie powodowało przekroczeń standardów jakości powietrza oraz przekroczeń wartości odniesienia niektórych substancji w powietrzu. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 186 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo ochrony środowiska, organ właściwy do wydania pozwolenia odmówi jego wydania, jeżeli eksploatacja instalacji powodowałaby przekroczenie standardów jakości środowiska. Jednocześnie zgodnie z art. 222 ust. 1 lit. a ustawy Prawo ochrony środowiska w razie braku standardów emisyjnych i dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu ilości gazów lub pyłów dopuszczonych do wprowadzania do powietrza ustala się na poziomie niepowodującym przekroczeń wartości odniesienia substancji w powietrzu.

Oprócz powyższego stwierdzono niespójność danych w zakresie:

1. wydajności poszczególnych typów wentylatorów w budynkach inwentarskich a założeniami przyjętymi do obliczeń wielkości emisji. Zgodnie z treścią wniosku z dnia 10 lipca 2023 r. (s. 6):
  - w kurniku nr 1 zamontowanych jest 20 szt. wentylatorów dachowych o wydajności 12000 m³/h każdy i 9 szt. wentylatorów ściennych o wydajności 40000 m³/h każdy,
  - w kurniku nr 2 zamontowanych jest 8 szt. wentylatorów dachowych o wydajności 12000 m³/h każdy i 4 szt. wentylatorów ściennych o wydajności 40000 m³/h każdy,
  - w kurniku nr 3 zamontowanych jest 8 szt. wentylatorów dachowych o wydajności 12000 m³/h każdy i 3 szt. wentylatorów ściennych o wydajności 40000 m³/h każdy.

Zgodnie z powyższym udział poszczególnych typów wentylatorów wynosi:

- w kurniku nr 1: 40% dla wentylatorów dachowych i 60% dla wentylatorów ściennych,
- w kurniku nr 2: 37,5% dla wentylatorów dachowych i 62,5% dla wentylatorów ściennych,
- w kurniku nr 3: 44,4% dla wentylatorów dachowych i 55,6% dla wentylatorów ściennych,

natomiast do obliczeń wielkości emisji gazów i pyłów do powietrza przyjęto, że w każdym budynku inwentarskim 40% emisji przypada na wentylatory dachowe, a 60% emisji na wentylatory ścienne (s. 18 uzupełnienia z dnia 20 września 2023 r.). Niniejsze podejście nie zostało w żaden sposób uzasadnione;

2. średnicy emitora E-3.4. Zgodnie z treścią wniosku z dnia 10 lipca 2023 r. w każdym budynku inwentarskim zamontowane są wentylatory dachowe o takich samych parametrach, tj. $h = 8,5$ m i $d = 0,63$ m, natomiast w tabeli „parametry emitatorów i emisja na terenie zakładu” w wydrukach z programu obliczeniowego „OPERAT FB” dla emitora dachowego w kurniku nr 3 oznaczonego jako E-3.4 wpisano średnicę 0,5 m;
3. wartości wskaźników emisji ze spalania biomasy (słomy) w kotle wodnym wskazanych na s. 10 wniosku z dnia 10 lipca 2023 r. a wartości ujętych w źródle przedstawionym w ad. 16b uzupełnienia z dnia 20 września 2023 r. W ww. uzupełnieniu powołano się na tabelę 29 „Kotły na baloty z ręcznym podawaniem paliwa o nominalnej mocy cieplnej $\leq 0,5$ MW” zamieszczonej w opracowaniu KOBIZE z 2022 roku, natomiast wartości wskaźników emisji przedstawione we wniosku z dnia 10 lipca 2023 r. odpowiadają wartościom ujętym w tabeli 32 - „Źródła spalania o nominalnej mocy cieplnej $> 0,5$ MW i ≤ 5 MW” wskazanego opracowania;
4. rocznego zużycia paliwa [Mg/rok] i w konsekwencji rocznych wielkości emisji gazów i pyłów do powietrza z kotła wodnego opalanego biomasą. Na s. 12 wniosku z dnia 10 lipca 2023 r. i na s. 15 uzupełnienia z dnia 20 września 2023 r. podano, że godzinowe zużycie paliwa wynosi 0,24384 Mg/h, co przy czasie pracy równym 3024 godziny/rok daje roczne zużycie paliwa na poziomie 737,3722 Mg/rok, a nie jak przyjęto 516,16 Mg/rok;
5. wielkości emisji: pyłu ogółem i jego frakcji (PM10 i PM 2,5), dwutlenku siarki, tlenku węgla i benzopirenu z kotła wodnego. Wielkości emisji przedstawione w tabeli na s. 12 wniosku z dnia 10 lipca 2023 r. nie korelują z wartościami ujętymi w wydrukach z programu obliczeniowego „OPERAT FB”;
6. zawartości siarki w gazie płynnym propan butan. Na s. 13 wniosku z dnia 10 lipca 2023 r. podano wartość ($\leq 0,005\%$), natomiast w karcie charakterystyki stanowiącej załącznik do uzupełnienia z dnia 20 września 2023 r. zawartość siarki całkowitej została określona na $\leq 0,01\%$.

Istotne uchybienia wniosku, których wnioskodawca nie uzupełnił pomimo skierowanego do niego wezwania, powodują że w konsekwencji Marszałek Województwa Łódzkiego nie może stwierdzić czy oddziaływanie wynikające z wnioskowanych zmian w rzeczonyj instalacji nie będą powodować pogorszenia stanu środowiska w znacznych rozmiarach lub zagrożenia życia lub zdrowia ludzi oraz czy eksploatacja instalacji, w zakresie wnioskowanych zmian, będzie spełniania najlepsze dostępne techniki.

Mając na uwadze, że w postępowaniu w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego ciężar przedstawienia dowodów leży po stronie wnioskodawcy, biorąc przedstawione powyżej okoliczności należy uznać, iż spełniona jest przesłanka wskazana w art. 186 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo ochrony środowiska, w związku z art. 192 cyt. ustawy: „*organ właściwy do wydania pozwolenia odmówi jego wydania, jeżeli eksploatacja instalacji powodowałaby przekroczenie standardów jakości środowiska*”.

Co istotne, wydanie decyzji z naruszeniem art. 186 ustawy Prawo ochrony środowiska oznacza, że decyzja taka byłaby obarczona wadą nieważności, o której mowa w art. 156 § 1 pkt 2 Kpa. Sposób wyliczenia przesłanek odmowy zmiany rzeczonyj pozwolenia zintegrowanego pokazuje, że wystarczy zaistnienie chociażby jednego z wymienionych warunków, aby organ był zobligowany do odmowy zmiany rzeczonyj pozwolenia zintegrowanego. Ciężar udowodnienia, że przyczyny te nie wystąpiły, spoczywa na prowadzącym instalację w kontekście art. 184 i 208 ustawy Prawo ochrony środowiska, w związku z art. 192 cyt. ustawy, co podkreślone jest w doktrynie: B. Rakoczy, *Ciężar dowodu w polskim prawie ochrony środowiska*, Warszawa 2010, s. 101-119. Na wnioskodawcę zatem prawodawca nakłada obowiązek dowodzenia spełnienia

określonych przesłanek. Spełnienie wszystkich wymagań prawno-środowiskowych stanowi warunek konieczny do zmiany rzeczzonego pozwolenia zintegrowanego, gdyż trudno byłoby uznać, że dana instalacja, po wprowadzeniu wnioskowanych zmian, spełnia wymogi najlepszej dostępnej techniki, jeśli jej operator (prowadzący instalację) nie jest w stanie wykazać pełnej zgodności z prawem (art. 184 i 208 ustawy Prawo ochrony środowiska).

Podsumowując, ze względu na specjalistyczny i skomplikowany charakter postępowania w przedmiocie zmiany pozwolenia zintegrowanego oraz potencjalne oddziaływania na środowisko związane z wnioskowanymi zmianami w instalacji objętej pozwoleniem zintegrowanym, ustawodawca nakłada na wnioskodawcę o wydanie tychże pozwoleń daleko idące wymagania, zarówno pod względem zachowania bezpieczeństwa prowadzonej przez niego działalności, jak i formalizmu na etapie ubiegania się o zmianę pozwolenia zintegrowanego, wskazując wyraźnie, że nie jest wystarczające samo doręczenie do organu żądania, a konieczne jest złożenie wniosku, a więc dokumentu spełniającego określone wymagania merytoryczne i formalne, czemu wnioskodawca w niniejszym postępowaniu nie podołał, a co miało znaczący wpływ na przebieg i czas trwania postępowania, oraz końcowe rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie.

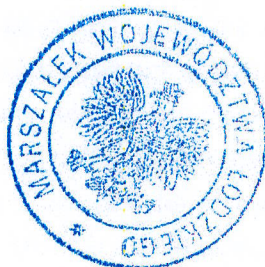
Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Od decyzji służy stronie odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska złożone za pośrednictwem Marszałka Województwa Łódzkiego, 90-051 Łódź, al. Piłsudskiego 8, w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji.

Wydanie niniejszej decyzji nie podlega ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 2111).

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Marszałka
Województwa Łódzkiego
Magdalena Kontowicz
Zastępca Dyrektora
Departamentu Środowiska

Otrzymują:

1. Pan Michał Dudek

Za pośrednictwem pełnomocnika:

2. a/a

Do wiadomości:

1. Ministerstwo Klimatu i Środowiska
2. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Łodzi